

497.

**Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki
Społecznej**

z dnia 15 czerwca 1927 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zawieszenia w stosunku do pracowników umysłowych ustępu pierwszego art. 2 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia oraz przedłużenia do 26 tygodni okresu zasiłkowego.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. o rozszerzeniu uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej z ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 46, poz. 404) zarządza się na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia co następuje:

§ 1. W stosunku do bezrobotnych pracowników umysłowych, nie korzystających dotychczas z zasiłków, zawięsza się przepis art. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 120, poz. 863), wymagający pozostawania zabezpieczonego w stosunku najmu pracy przez 20 tygodni w 12-tu miesiącach przed dniem zgłoszenia rozwiązania tego stosunku oraz przedłuża się termin zgłaszania prawa do świadczeń.

§ 2. Wymienieni w § 1 niniejszego rozporządzenia bezrobotni pracownicy umysłowi mają prawo do otrzymywania zasiłków, o ile:

1) udowodnią, że co najmniej przez 20 tygodni w okresie czasu po 1 października 1924 r. pozostawali w stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach i zakładach pracy, wymienionych w art. 1 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia;

2) do dnia 31 sierpnia 1927 r. zgłoszą swe prawo do świadczeń.

§ 3. W stosunku do tych pracowników umysłowych, którzy do dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia wyczerpali zasiłki z funduszu bezrobocia w ciągu okresu, ustalonego w ust. 2 art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650), przedłuża się okres tych zasiłków do 26 tygodni.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Skarbu: *A. Czechowicz*
